

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Milana Lipovského a JUDr. Igora Burgera v trestnej veci obvineného **Ing. S. S.**, pre zločin zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na neverejnom zasadnutí 14. septembra 2011 v Bratislave, o dovolaní obvineného Ing. S. S., ktoré podal prostredníctvom obhajcu JUDr. I. O. proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici z 30. novembra 2010, sp. zn. 5To 401/2009, rozhodol

t a k t o :

Podľa § 382 písm. c/ Tr. por. dovolanie obvineného Ing. S. S. **s a o d m i e t a.**

O d ô v o d n e n i e

Rozsudkom Okresného súdu v Banskej Bystrici zo 14. októbra 2009, sp. zn. 5T 95/2008, bol obvinený Ing. S. S. uznaný za vinného z prečinu marenia úlohy verejným činiteľom podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona na skutkovom základe, že :

po tom, čo mu boli ako staršiemu vyšetrovateľovi špecialistovi postupne v čase od 09. novembra 2004 do 10. novembra 2006 v rámci realizácie vyšetrovacích úkonov – domových a osobných prehliadok v trestných veciach vedených na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, odbore S. B. B. pod ČVS: PPZ-22/BOK-S-2004 a ČVS: PPZ-30/BOK-S-2005 od jednotlivých vyšetrovateľov zverené finančné prostriedky v celkovej výške 1 892 121,50 Sk, ktoré boli zaistené od jednotlivých obvinených pre účely trestného konania, tieto po ich obdržaní v rozpore s ustanovením čl. 59 ods. 12 Nariadenia MV SR č. 61/2003 o postupe v trestnom konaní

(platného od 01. januára 2004 do 31. decembra 2005) a ustanovením čl. 68 ods. 12 Nariadenia MV SR č. 111/2005 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru pri odhaľovaní trestných činov a zisťovaní ich páchatel'ov, o postupe v trestnom konaní, o výjazdových skupinách a špecializovaných tímoch (platného od 01. januára 2006 do 15. apríla 2007) bezodkladne neodovzdal príslušnej prokuratúre, ale si ich ponechal u seba v plechovej skrini v kancelárii č. 216 na I. poschodí Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru S. B. B., čím spôsobil poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky škodu vo výške 1 892 121,50 Sk (62 806,93 €).

Za to mu bol uložený podľa § 327 ods. 2 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 51 ods. 1 Tr. zák. bol obvinenému výkon uloženého trestu podmiennečne odložený a bol mu uložený probačný dohľad nad jeho správaním v skúšobnej dobe, ktorý bude vykonávať Okresný súd Banská Bystrica.

Podľa § 51 ods. 2 Tr. zák. bola obvinenému určená skúšobná doba v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bol obvinený zaviazaný uhradiť poškodenému Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky škodu vo výške 1 892 121,50 Sk (62 806,93 €).

Podľa § 51 ods. 2, ods. 4 písm. c/ Tr. zák. súd uložil obvinenému aj povinnosť nahradiť poškodenému v skúšobnej dobe spôsobenú škodu.

Na základe odvolania, ktoré proti tomuto rozsudku podali obvinený Ing. S. S. a prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica, Krajský súd v Banskej Bystrici rozsudkom z 30. novembra 2010, sp. zn. 5To 401/2009, vo veci sám rozhodol tak, že podľa § 321 ods. 1 písm. c/, písm. d/ Trestného poriadku zrušil prvostupňový rozsudok v celom rozsahu a na základe § 322 ods. 3 Trestného poriadku uznal obvineného Ing. S. S. za vinného zo zločinu zneužívania právomoci verejného činiteľa podľa § 326 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe, že :

po tom, čo mu boli ako staršiemu vyšetrovateľovi špecialistovi postupne v čase od 09. novembra 2004 do 10. novembra 2006 v rámci realizácie vyšetrovacích úkonov – domových a osobných prehliadok v trestných veciach vedených na Úrade boja proti organizovanej kriminalite, odbore S. B. B. pod ČVS: PPZ-22/BOK-S-2004 a ČVS: PPZ-30/BOK-S-2005 od jednotlivých vyšetrovateľov zverené finančné prostriedky v celkovej výške 1 892 121,50 Sk, ktoré boli zaistené od jednotlivých obvinených pre účely trestného konania, tieto po ich obdržaní v rozpore s ustanovením čl. 59 ods. 12 Nariadenia MV SR č. 61/2003 o postupe v trestnom konaní (platného od 01. januára 2004 do 31. decembra 2005) a ustanovením čl. 68 ods. 12 Nariadenia MV SR č. 111/2005 o vymedzení príslušnosti útvarov Policajného zboru pri odhaľovaní trestných činov a zisťovaní ich páchatel'ov, o postupe v trestnom konaní, o výjazdových skupinách a špecializovaných tímoch (platného od 01. januára 2006 do 15. apríla 2007) bezodkladne neodovzdal príslušnej prokuratúre, ale si ich ponechal u seba v plechovej skrini v kancelárii č. 216 na I. poschodí Úradu boja proti organizovanej kriminalite, odboru S. B. B., odkiaľ si ich následne v bližšie nezistenom čase od 9. novembra 2004 do 11. júna 2007 prisvojil a použil pre vlastnú potrebu, čím takto spôsobil Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky značnú škodu vo výške 62 806,93 € (1 892 121,50 Sk).

Za to mu bol podľa § 326 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 36 písm. j/, § 38 ods. 2, ods. 3 a § 39 ods. 1, ods. 3 písm. d/ Tr. zák. uložený trest odňatia slobody vo výmere 3 (troch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. bol obvinený zaradený na výkon trestu do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obvinenému uložená povinnosť nahradiť Ministerstvu vnútra Slovenskej republiky škodu vo výške 62 806,93 €.

Odvolanie obvineného Ing. S. S. krajský súd postupom podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici podal dovolanie obvinený Ing. S. S., prostredníctvom obhajcu JUDr. I. O., z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku.

V písomných dôvodoch dovolania uviedol, že sa nestotožňuje s právnym názorom krajského súdu, pretože z vykonaných dôkazov nevyplýva, že by bola jeho konaním naplnená skutková podstata trestného činu podľa § 326 Tr. zák. On ako verejný činiteľ nikdy nemal úmysel spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe, alebo inému neoprávnený prospech. Na naplnenie skutkovej podstaty takéhoto trestného činu sa vyžaduje úmyselné zavinenie, no on v takomto úmysle nikdy nekonal.

Okresný súd, ktorý konal v prvom stupni ustálil, po vyhodnotení vykonaných dôkazov, že sa dopustil len prečinu marenia úlohy verejným činiteľom. V tejto súvislosti poukázal na to, že hodnotenie dôkazov prislúcha len okresnému súdu, krajský súd nemôže dôkazy hodnotiť, pretože by došlo k zasahovaniu do právomocí okresného súdu. Odvolací súd mal podľa jeho názoru postupovať tak, že mal zrušiť rozsudok súdu I. stupňa a vec vrátiť okresnému súdu na nové konanie a rozhodnutie, za účelom odstránenia rozporov.

Dovolateľ dovolaním vytýkal, že na jeho obranu neboli vykonané žiadne dôkazy v tom smere, že peniaze mohli odcudziť aj iné osoby pracujúce na tomto pracovisku.

Žiadal, aby dovolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť výroku napadnutého rozhodnutia, vyslovil porušenie zákona z dôvodu uvedenom v § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, súčasne zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu prikázal na nové konanie a rozhodnutie.

Prokurátor Vojenskej obvodnej prokuratúry Banská Bystrica vo vyjadrení k podanému dovolaniu uviedol, že toto navrhuje odmietnuť postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku. Vo vzťahu k dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku obvinený neuviedol, ktoré konkrétne dôkazy považuje za nezákonne vykonané a k porušeniu ktorých konkrétnych zákonných ustanovení malo dôjsť pri vykonávaní dôkazov. Pokiaľ ide o dovolací dôvod - § 371 ods. 1 písm. i/ - obvinený v podstate poukazuje na hodnotenie dôkazov, ktorá skutočnosť nemôže založiť dovolací dôvod.

Na podklade podaného dovolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) zistil, že dovolanie je prípustné (§ 368 ods. 1 Tr. por.), bolo podané osobou oprávnenou (§ 369 ods. 2 písm. b/ Tr. por.), v zákonnej lehote a mieste, kde tento mimoriadny opravný prostriedok možno podať, ale zároveň zistil aj to, že podané dovolanie je potrebné

odmietnuť na neverejnom zasadnutí podľa § 382 písm. c/ Tr. por. pretože nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Tr. por.

Dovolací dôvod uvedený v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku možno uplatniť len v prípade, ak dôjde k porušeniu zákonných ustanovení upravujúcich vykonávanie jednotlivých dôkazných prostriedkov. Nemožno však ním úspešne napadnúť informatívnu hodnotu dôkazu, resp. spôsob hodnotenia dôkazu súdom. Nesprávne hodnotenie dôkazu možno napraviť v odvolacom konaní nie však v konaní o dovolaní.

V zmysle ustanovenia § 374 ods. 1 Trestného poriadku dovolanie už pri jeho podaní musí byť odôvodnené tak, aby bolo zrejmé, v ktorej časti sa rozhodnutie napáda a aké chyby sa vytýkajú rozhodnutiu, alebo konaniu, ktoré rozhodnutiu predchádzalo.

Dovolateľ vo vzťahu k uplatňovanému dovolaciemu dôvodu uvedenému v ustanovení § 371 ods. 1 písm. g/ Trestného poriadku neuviedol konkrétne, ktoré dôkazy, na ktorých je založené rozhodnutie, neboli vykonané zákonným spôsobom a ktoré zákonné ustanovenia upravujúce vykonávanie dôkazných prostriedkov bolo konaním súdu porušené. Náležité odôvodnenie dovolania limituje preskúmvaciu činnosť dovolacieho súdu, preto týmto dovolacím dôvodom sa dovolací súd ani nezaoberal.

Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok proti právoplatným rozhodnutiam súdu je určený k náprave procesných a hmotnoprávných chýb výslovne uvedených v jednotlivých dovolacích dôvodoch v ustanovení § 371 ods. 1 písm. a/ až písm. l/ Tr. por. Dovolanie ako mimoriadny opravný prostriedok neslúži k revízii skutkových zistení urobených súdmi prvého a druhého stupňa. Ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa a jeho skutkové závery môže dopĺňovať, alebo korigovať len odvolací súd. Dovolací súd nie je možné chápať ako tretiu inštanciu zameranú k preskúmaniu rozhodnutí súdu druhého stupňa. Správnosť a úplnosť skutkových zistení dovolací súd nemôže posudzovať, pretože nie je oprávnený bez ďalšieho prehodnocovať vykonané dôkazy bez toho, aby ich mohol v konaní o dovolaní sám vykonávať. Námetka nesprávnosti skutkových zistení, prípadne nesúhlas s tým, ako súd hodnotil vykonané dôkazy nemôže zakladať dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku.

Ťažisko dovolacej námietky obvineného spočíva v jeho tvrdení, že svojím konaním ako verejný činiteľ nemal úmysel spôsobiť inému škodu, alebo zadovážiť sebe, alebo inému neoprávnený prospech.

Motív páchatel'a a subjektívna stránka trestného činu sú znaky, ktoré sa síce týkajú psychiky páchatel'a, ale prejavujú sa navonok v spáchanom skutku a dokazujú sa rovnako ako objektívne znaky trestného činu. Namietanie ich nezistenia, alebo nesprávneho, či neúplného zistenia v dôsledku nevykonania dokazovania, alebo nesprávneho vyhodnotenia vykonaného dokazovania až v dovolaní predstavuje namietanie skutkových zistení a záverov, čo ustanovenie § 371 ods. 1 písm. i/ Trestného poriadku nepripúšťa.

Názor dovolateľ'a vyjadrený v písomných dôvodoch dovolania, že krajský súd ako súd odvolací nemôže hodnotiť dôkazy vykonané súdom I. stupňa, pretože by tým zasahoval do jeho právomocí a že mal preto rozsudok okresného súdu zrušiť a vec mu vrátiť na nové konanie a rozhodnutie je mylný a v rozpore so zákonom.

Je pravda, že ťažisko dokazovania je v konaní pred súdom prvého stupňa, ale práve jeho skutkové závery môže doplňovať, alebo korigovať len odvolací súd.

Podľa § 322 ods. 3 Trestného poriadku odvolací súd môže sám vo veci rozhodnúť rozsudkom, ak možno nové rozhodnutie urobiť na podklade skutkového stavu, ktorý bol v napadnutom rozsudku správne zistený, alebo doplnený dôkazmi vykonanými pred odvolacím súdom.

V posudzovanej veci bol skutkový stav zistený správne, ako to v rozsudku konštatuje aj krajský súd na strane 6, odsek druhý, avšak len v dôsledku hodnotenia dôkazov okresný súd vypustil zo skutku ustáleného v obžalobe časť, že si obvinený uvedené peniaze prisvojil a použil ich pre svoju potrebu, v dôsledku čoho na rozdiel od obžaloby konanie obvineného kvalifikoval len ako nedbanlivostný trestný čin podľa § 327 ods. 1, ods. 2 Trestného zákona. Krajský súd preto na podklade správne zisteného skutkového stavu mohol sám rozhodnúť tak, že konanie obvineného kvalifikoval v súlade s obžalobou ako zločin podľa § 326 ods. 1 písm. c/, ods. 3 písm. b/ Trestného zákona na skutkovom základe uvedenom v obžalobe. Mohol tak na podklade odvolania prokurátora urobiť aj v neprospech obvineného (§ 322 ods. 3).

Je potrebné uviesť, že krajský súd prvostupňový rozsudok zrušil aj podľa písm. c/ § 321 ods. 1 Trestného poriadku, (ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy), čo je v rozpore s jeho konštatovaním, že skutkový stav bol okresným súdom náležite zistený a aj jeho následným vecným rozhodnutím. Odvolací súd mal správne pri zrušovaní prvostupňového rozsudku aplikovať len ustanovenie § 321 ods. 1 písm. d/ Trestného poriadku.

Vyslovenie porušenia zákona v ustanovení § 321 ods. 1 písm. c/ Trestného poriadku by však v dovolacom konaní zásadne neovplyvnilo postavenie obvineného, preto dovolací dôvod podľa ods. 1 písm. i/ nemožno použiť (§ 371 ods. 4).

So zreteľom na to, že v posudzovanej veci neboli splnené podmienky dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. g/, písm. i/ Trestného poriadku, dovolací súd bez preskúmania veci podané dovolanie na neverejnom zasadnutí odmietol postupom podľa § 382 písm. c/ Trestného poriadku.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.

V Bratislave 14. septembra 2011

JUDr. Jana S e r b o v á, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia : Ing. Alžbeta Kóňová